

Kikí Dimulá: 'Fotografia 1948' (da 'La piccolezza del mondo' 1971)

La sua poesia tratta l'assenza, la perdita, la società, la solitudine e il tempo con la personalizzazione di concetti astratti e l'uso insolito di parole comuni, spesso con un velo di amara ironia. Dimulá è la poetessa dei fotogrammi. La poetessa che scandaglia a fondo le particolari effrazioni di una foto, su cui, a stare attenti, evade sempre un non so cosa di insoluto.

Κική Δημουλά, «Φωτογραφία 1948»

Κρατώ λουλούδι μάλλον.
Παράξενο.
Φαίνεται απ' τη ζωή μου
πέρασε κήπος κάποτε.

Στο άλλο χέρι
κρατώ πέτρα.
Με χάρη και έπαρση.
Υπόνοια καμιά
ότι προειδοποιούμαι γι' αλλοιώσεις,
προγεύομαι άμυνες.
Φαίνεται απ' τη ζωή μου
πέρασε άγνοια κάποτε.

Χαμογελώ.
Η καμπύλη του χαμόγελου,
το κοίλο αυτής της διαθέσεως,
μοιάζει με τόξο καλά τεντωμένο,
έτοιμο.
Φαίνεται απ' τη ζωή μου
πέρασε στόχος κάποτε.
Και προδιάθεση νίκης.

Το βλέμμα βυθισμένο
στο προπατορικό αμάρτημα:
τον απαγορευμένο καρπό
της προσδοκίας γεύεται.
Φαίνεται απ' τη ζωή μου
πέρασε πίστη κάποτε.

Η σκιά μου, παιχνίδι του ήλιου μόνο.
Φοράει στολή δισταγμού.
Δεν έχει ακόμα προφθάσει να είναι
σύντροφός μου ή καταδότης.
Φαίνεται απ' τη ζωή μου
πέρασ' επάρκεια κάποτε.

Συ δεν φαίνεσαι.
Όμως για να υπάρχει γκρεμός στο τοπίο,
για να 'χω σταθεί στην άκρη του
κρατώντας λουλούδι
και χαμογελώντας,
θα πει πως όπου να 'ναι έρχεσαι.
Φαίνεται απ' τη ζωή μου
ζωή πέρασε κάποτε.
Από τη συλλογή Το λίγο του κόσμου

'Fotografia 1948' Traduzione di Paola Minucci

Ho un fiore in mano forse.
Strano.
Nella mia vita deve esserci
stato un giardino un tempo.

Nell'altra mano stringo
una pietra.
Con fiera grazia.
Nessun sospetto
per preavvisi di mutamenti,
sentore di difese piuttosto.
Nella mia vita deve esserci
stata ignoranza un tempo.

Sorrido.
La curva del sorriso,
il cavo del mio umore
somiglia a un arco ben teso,
pronto.
Nella mia vita deve esserci
stato un bersaglio un tempo.
E predisposizione a vincere.

Lo sguardo affondato
nel peccato originale:
assapora il frutto proibito
dell'attesa.
Nella mia vita deve esserci
stata fede un tempo.

La mia ombra, nient'altro che un gioco del
sole.
Addosso un'uniforme d'incertezza.
Non ha ancora fatto in tempo ad essermi
compagna o delatrice.
Nella mia vita deve esserci
stata abbondanza un tempo.

Tu non ci sei.
Ma se c'è un precipizio del paesaggio
se io sto sull'orlo
con un fiore in mano
e sorrido,
vuol dire che da un momento all'altro
arriverai.
Nella mia vita deve esserci
stata vita un tempo.